

geren bærer risikoen for hændelige beskadigelser i hele perioden indtil afhentningen.

Af almindelige bevisbyreregler følger, at det må påhvile køberen at godtgøre, at en beskadigelse, som er sket, efter han har fået varen i hænde, ikke skyldes uagtsomhed eller manglende omsorg fra hans side. Beskadigelser forvoldt ved uagtsomhed hos medlemmer af køberens husstand må sidestilles med hans egen uagtsomhed. I reglens formulering ligger, at køberen har pligt til i rimeligt omfang at drage omsorg for varen.

Til stk. 3.

Med henblik på den situation, at sælgeren ikke inden rimelig tid reagerer på køberens underretning om, at han træder tilbage fra aftalen, foreslås det, at der ligesom i den norske og den svenske lov optages en bestemmelse om, at varen vederlagsfrit tilfalder køberen, såfremt sælgeren ikke afhenter den inden 3 måneder. Det er givet, at køberen ikke kan være forpligtet til at opbevare genstanden i ubegrænset tid, og alternativet til den foreslåede enkle og klare regel ville være teknisk komplicerede bestemmelser om salg for sælgerens regning m. v. svarende til købelovens § 55, jfr. §§ 34 og 35, hvilket denne lidet praktiske situation næppe kan retfærdiggøre.

Er købesummen betalt helt eller delvis, kan køberen kræve tilbagebetaling, uanset at han efter stk. 3 tillige kan beholde salgsgenstanden.

3 måneders fristen regnes fra sælgerens modtagelse af køberens underretning om tilbagetrædelsen. Heri ligger, at virkningen ikke indtræder, såfremt sælgeren ikke har modtaget underretningen, og køberen bør derfor også af denne grund sikre sig det fornødne bevis.

Det er en selvfølge, at køberen ikke vil kunne påberåbe sig stk. 3, såfremt sælgeren på grund af køberens forhold, eksempelvis bortrejse eller uoplyst flytning, har været forhindret i at afhente varen inden for 3 måneders fristen.

Til stk. 4.

De øvrige af fortrydelsesretten omfattede aftaler (abonnementskontrakter m. m.) har alle karakter af løbende kontraktsforhold. Det kan for disses vedkommende tænkes, at den erhvervsdrivende har påbegyndt opfyldelsen af sine forpligtelser inden fortrydelsesfristens udløb. Når bortses fra genstande, som forbrugeren har modtaget som led i aftalen, kan der i disse tilfælde ikke ske tilbagegivelse, men dette skal efter forslaget ikke afskære forbrugeren fra at udnytte fortrydelsesretten, ligesom den erhvervsdrivende ikke skal kunne kræve vederlag for det allerede udførte arbejde m. v. Dette er fundet

ubetænkeligt under hensyn til, at der højst kan blive tale om, at den erhvervsdrivende har opfyldt aftalen i en uge. I øvrigt vil den erhvervsdrivende ved de af § 5, stk. 1, nr. 1, omfattende aftaler kunne betinge sig ikke at skulle påbegynde aftalens opfyldelse før fortrydelsesfristens udløb.

Det er forudsat, at stk. 1-3 som udgangspunkt skal anvendes analogt på varer, som forbrugeren har modtaget som led i en af § 5, stk. 2, omfattet aftale, eksempelvis undervisningsmateriale i forbindelse med et brevkursus eller bøger i forbindelse med indmeldelse i en bogklub. Man har imidlertid ikke anset det for fornødent at medtage en udtrykkelig bestemmelse herom. For visse varers vedkommende må man dog se bort fra kravet om tilbagegivelse. Dette gælder eksempelvis aviser og ugeblade modtaget som led i et nyttegnet abonnement, som fortrydes. Det vil endvidere ikke være rimeligt at afskære forbrugeren fra at træde tilbage fra en langvarig kontrakt, blot fordi han ikke kan tilbagegive visse genstande, som spiller en underordnet rolle for kontraktsforholdet som helhed, i væsentlig samme stand og mængde. I så fald bør fortrydelsesretten i stedet normalt betinges af, at forbrugeren erstatter varernes værdi.

Til § 9.

§ 9 vedrører tilfælde, hvor forbrugeren har betalt vederlaget helt eller delvis, forinden fortrydelsesretten gøres gældende. Efter *stk. 1* skal sælgeren tilbagebetale, hvad han har modtaget, inden rimelig tid efter modtagelsen af forbrugeren underretning om tilbagetrædelsen.

Når der ikke stilles krav om, at den erhvervsdrivende skal tilbagebetale straks efter modtagelsen af underretningen, beror dette på, at der ved køb bør gives sælgeren mulighed for at forlange salgsgenstanden udleveret samtidig med tilbagebetalingen, og at der bør gives sælgeren en rimelig frist til at træffe foranstaltninger til afhentning af genstanden hos køberen.

Den erhvervsdrivende skal tilbagebetale vederlaget eller den modtagne del heraf uden fradrag af nogen art. Han kan således ikke foretage fradrag af et beløb til dækning af omkostninger i forbindelse med afhentning eller ny emballering. Der kan ej heller foretages fradrag som erstatning for påståede beskadigelser af varen, idet lovens ordning er et enten/eller forstået på den måde, at sælgeren enten kan afvise at tage genstanden tilbage, fordi den ikke stilles til disposition i væsentlig samme stand og mængde som ved overgivelsen, eller tage genstanden tilbage med pligt til at tilbagebetale det erlagte vederlag uden fradrag. Der er imidlertid ikke noget i vejen for, at der i tilfælde, hvor køberen erkender,